

Sygn. akt VI ACa 37/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Agata Zając

Sędzia SA – Małgorzata Manowska

Sędzia SO (del.) – Joanna Korzeń (spr.)

Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 24 sierpnia 2012 r.

sygn. akt XXV C 518/11

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad kwotę 334.500 (trzysta trzydzieści cztery tysiące pięćset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty;*
- 2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;*
- 3. nakazuje pobranie od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwoty 16.725 (szesnaście tysięcy siedemset dwadzieścia pięć) zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;*

II zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

III nakazuje pobranie od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwoty 16.725 (szesnaście tysięcy siedemset dwadzieścia pięć) zł tytułem nieuiszczonej opłaty od apelacji.

Sygn. akt VI Ca 37/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 marca 2011 roku Skarb Państwa reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o zasądzenie od pozwanej – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, tytułem kary umownej kwoty 334 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W dniu 13 kwietnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XXV Nc 57/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana (...) sp. z o.o. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2012r. Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny oddalił powództwo i obciążył Skarb Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad kosztami postępowania w sprawie. Sąd Okręgowy za podstawę rozstrzygnięcia przyjął następujące ustalenia.

W dniu 23 marca 2007 roku Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad w O. zawarła ze pozwaną – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę Nr (...) przedmiotem której było „wykonanie koncepcji programowej docelowego przebiegu drogi krajowej nr (...) na odcinku od granicy województwa w km ok. 312+808 do km ok. 362+00”. Zgodnie z umową do wykonawcy dokumentacji projektowej należał wybór optymalnego przebiegu drogi krajowej nr (...) pod względem m.in. ekonomicznym, środowiskowym, społecznym oraz wykonanie koncepcji programowej dla budowy w/w drogi. Na koncepcję programową składał się szereg opracowań projektowych:

1. Koncepcja programowa;
2. Materiały do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej;
3. Mapa do celów projektowania dróg;
4. Projekt prac geologicznych;
5. Dokumentacja geologiczno-inżynierska;
6. Dokumentacja hydrogeologiczna;
7. Geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych;
8. Dokumentacja wymagana do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
9. Raport z oceny oddziaływania na środowisko dla wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
10. Materiały do konsultacji społecznych i prezentacji;
11. Dokumentacja geodezyjna i kartograficzna związana z nabywaniem nieruchomości;

12. Dokumentacja geodezyjna i kartograficzna związana z czasowym korzystaniem z nieruchomości;
13. Dokumentacja formalno-prawna związana z nabywaniem nieruchomości;
14. Dokumentacja formalno-prawna związana z czasowym korzystaniem z nieruchomości.

Strony ustaliły wynagrodzenie za wykonanie dokumentacji projektowej na kwotę 2 720 600,00 zł brutto. Termin wykonania umowy w zakresie materiałów do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został pierwotnie oznaczony na dzień 16 sierpnia 2007 roku, zaś co do decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi (kompletny projekt) do dnia 14 marca 2008 roku. Aneks do umowy nr 1 z dnia 25 lutego 2008 roku zmieniono termin wykonania opracowania zgodnie z wnioskiem pozwanej, tj. wyznaczono go na dzień 15 sierpnia 2009 roku. Do dnia 15 sierpnia 2009 roku wykonane miały być: materiały do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jak i decyzja o ustaleniu lokalizacji.

W § 14 ust. 1 lit. c. umowy zastrzeżono, iż wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną z tytułu odstąpienia od umowy przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy. Wysokość kary umownej ustalono na 15% wynagrodzenia netto za dokumentację projektową czyli na 334 500 zł (wynagrodzenie netto w wysokości 2 230 000 zł razy 15%).

W § 15 ust. 1 lit. c. umowy wskazano, że zamawiającemu przysługuje prawo do odstąpienia od umowy z 14 dniowym wyprzedzeniem, pod warunkiem uznania, że zaszły okoliczności o których mowa w § 5 ust. 6 umowy, tj. wówczas gdy opóźnienie przekazania jakiegokolwiek opracowania projektowego, wymienionego w harmonogramie prac projektowych, przekroczy 60 dni, co stanowi podstawę do rozwiązania umowy przez zamawiającego z winy wykonawcy.

W dniu 21 stycznia 2008 roku pozwana przekazała powodowi (...) docelowego przebiegu drogi krajowej nr (...) na odcinku od granicy województwa (...) w km ok. 312+808 do km ok. 362+000 Etap I do którego to opracowania powód przedstawił swoje uwagi, w szczególności wskazał na nieścisłości w analizie środowiskowej, brak lokalizacji pomników przyrody oraz na nieuwzględnienie problematyki postępowania aktywnych osuwisk. Powód poinformował pozwaną co do zakresu inwentaryzacji przyrodniczej poza obszarem (...), podając iż inwentaryzacja musi być wykonana w okresie wegetacyjnym który przypada pomiędzy marcem a sierpniem, przy czym nie musi trwać od marca do sierpnia. W toku realizacji umowy zamawiający wyraził zaniepokojenie informacjami co do braku zamiaru pozyskiwania niezbędnych danych do rzeczowego wykonania raportu o oddziaływaniu środowiskowym.

W dniu 29 sierpnia 2008 roku powód zwrócił się do pozwanej o niezwłoczne przesłanie aktualnego harmonogramu realizacji prac projektowych. Żądanie to uzasadnione było na gruncie pkt 5.1.2. Wymagań Ogólnych, zgodnie z którymi wykonawca zobowiązany był do przedkładania zaktualizowanego harmonogramu prac projektowych m.in. w razie niezgodnego z harmonogramem postępu prac przy wykonywaniu elementów opracowań projektowych.

W piśmie z dnia 9 września 2008 roku pozwana przedstawiła powodowi zaktualizowany harmonogram prac, który przewidywał następujący postęp prac:

- do dnia 31 października 2008 wykonany zostanie (...);
- do dnia 15 listopada 2008 roku przygotowane zostaną materiały do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji po uzgodnieniu (...) przez (...) i (...);
- do dnia 28 lutego 2009 roku nastąpi uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji;
- do dnia 30 kwietnia 2009 roku miała zostać sporządzona koncepcja programowa;
- do dnia 31 maja 2009 roku miało nastąpić uzgodnienie koncepcji programowej przez (...) i (...);
- do dnia 15 sierpnia 2009 roku miały zostać sporządzone materiały do wniosku o wydanie decyzji lokalizacyjnej.

Pozwana poinformowała powoda, iż niedotrzymanie terminu wykonania umowy, wynika z tego, iż po podpisaniu umowy zobowiązana została do wykonania prac, wykraczających poza (...) i w związku z tym zwróciła się z prośbą o urealnienie terminu wykonania umowy i przesunięcie go na 30 sierpnia 2010 roku. Powód nie wyraził zgody na kolejne przesunięcie terminu wykonania umowy i poinformował pozwaną o uzupełnieniach, jakie jego zdaniem winny znaleźć się w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, a także zwrócił się do pozwanej z prośbą o ustosunkowanie się do uwag (...) z dnia 2 marca 2009 roku oraz o poprawienie dokumentacji z dnia 27 kwietnia 2009 roku. W dniu 23 czerwca 2009 roku powód przedstawił pozwanej uwagi do poprawionego przez pozwaną raportu o oddziaływaniu na środowisko, który został mu przesłany wraz z pismem z dnia 27 października 2009 roku. Kolejne uwagi do raportu o oddziaływaniu na środowisko zostały przedstawione pozwanej, przez powoda pismem z dnia 28 sierpnia 2009 roku. Na spotkaniu w dniu 3 września 2009 roku, którego przedmiotem był raport oddziaływania na środowisko ustalono, iż projektant skoryguje raport zgodnie z uwagami (...) oraz (...).

W dniu 18 lutego 2010 roku nastąpiło przekazanie dokumentacji projektowej wykonanej na podstawie przedmiotowej umowy .

Zgodnie z protokołem zdawczo-odbiorczym z dnia 10 grudnia 2008 roku stan prac na grudzień 2008 roku kwotowo wynosił 507 023,42 zł netto z całkowitej kwoty wynagrodzenia, którą umową ustalono na równowartość 2 230 000,00 zł.

W dniu 16 marca 2010 roku powód przesłał pozwanej (...) docelowego przebiegu drogi krajowej nr (...) na odcinku od granicy województwa w km ok. 312+808 do km ok. 362+000 przyjęte protokołem z dnia 16 marca 2010 roku, z prośbą o realizację podjętych ustaleń.

W piśmie z dnia 25 marca 2010 roku powód poinformował pozwaną o błędnym wykonaniu pomiaru hałasu, prosząc o ich poprawienie.

Pozwana po wykonaniu raportu oddziaływania na środowisko nie kontynuowała prac i nie przystąpiła do przygotowania Koncepcji Programowej, w związku z czym w dniu 12 kwietnia 2010 roku powód złożył pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 23 marca 2007 roku, ze skutkiem z dniem 30 kwietnia 2010 roku. Jednocześnie z odstąpieniem od umowy powód zażądał zapłaty kary umownej w wysokości 334 500 zł, w terminie 30 dni od otrzymania noty księgowej.

Sąd Okręgowy ustalił, że pomimo upływu terminu na wykonanie decyzji, który określony został na dzień 15 sierpnia 2008 roku pozwana wykonała jedynie

- Studium (...) - Środowiskowe Etap I i II ((...) i II);
- raport oddziaływania na środowisko z inwestycją przyrodniczą;
- materiały do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- materiały do konsultacji społecznych i prezentacji.

Dnia 6 maja 2010 roku pozwana otrzymała notę księgową nr (...) z dnia 20 kwietnia 2010 roku (k. 148) obciążającą pozwaną karą umowną za odstąpienie od umowy, zawierającą żądanie zapłaty kary umownej w wysokości 334 500 zł w terminie 30 dni.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, iż bezsprzecznie do dnia 15 sierpnia 2009 roku pozwana nie sporządziła opracowań projektowych jakie zgodnie z umową miała wykonać. Zdaniem Sądu Okręgowego wykonawca podjął się wykonania opracowań i sporządzenia inwentaryzacji przyrodniczej na całym odcinku trasy, stąd też doszło do podpisania aneksu nr (...) do umowy i przedłużenia terminu do wykonania umowy o 16 miesięcy zgodnie z wnioskiem wykonawcy. Raport oddziaływania na środowisko był konieczny do uzyskania decyzji środowiskowej, zaś (...) wynikał m.in. z tego, że ta inwestycja była finansowana ze środków unijnych, inwentaryzacja przyrodnicza

obejmuje wskazania obszaru (...), rezerwatów, parków krajobrazowych i obszarów cennych przyrodniczo, a żeby uznać czy na obszarze lokalizacji inwestycji takie obszary występują inwentaryzacja przyrodnicza jest konieczna. Wojewódzki konserwator przyrody już w 2007r wskazywał na konieczność przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej na całym odcinku inwestycji w pasie po 500m od jezdni, czyli w pasie o szerokości 1km. Sąd Okręgowy podkreślił, że sposób wykonania inwentaryzacji przyrodniczej przez wykonawcę był taki, że zostały zlekceważone zalecenia przyrodników odnośnie ominięcia torfowiska i projektant zaproponował przejście przez torfowisko (obszar cenny przyrodniczo) , co prowadziło do degradacji tego obszaru, a obejście, które zostało wykonane po uwagach zamawiającego, przechodziło przez zbiornik wodny. Po tym jak uwagi zamawiającego zostały przekazane wykonawcy ich poprawianie trwało 14 miesięcy, podczas gdy zwyczajowo jest przyjęte 30 dni.

Sąd Okręgowy wskazał, iż żadne z postanowień umowy, w szczególności wskazany powyżej § 15 ust. 1 lit. c umowy, nie zawierają oznaczenia terminu w którym strony mogą odstąpić od umowy, a takie wymaganie zawarte jest w art. 395 § 1 k.c. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał odstąpienia przez powoda od umowy z dnia 23 marca za sprzeczne z bezwzględnie obowiązującą normą zawartą w art. 395 § 1 k.c. Tym samym stwierdził, że nie mogło dojść do odstąpienia od umowy na skutek oświadczenia złożonego przez powoda na podstawie przesłanki wynikającej z umowy. Zdaniem Sądu Okręgowego w ustalonym stanie faktycznym nie znalazł zastosowania art.635k.c. ponieważ przepis ten nie pozwala na odstąpienie od umowy po upływie terminu do wykonania dzieła.

Wyrok z dnia 24 sierpnia 2012r, został zaskarżony przez powoda apelacją, która zarzuca temu wyrokowi naruszenie prawa materialnego:

- art. 429 zd. 1 w zw. z art. 491 § 1 w zw. z art. 65§ 1 kc przez jego niezastosowanie dla oceny postanowień § 15 ust 1 lit c w zw z § 5 ust 6 Umowy z dnia 23 marca 2007r. oraz naruszenie art. 395 § 1 kc przez jego wadliwe zastosowanie i w rezultacie uznanie za bezskuteczne odstąpienia powoda od umowy i uznanie żądania powoda zapłaty kar umownych jako bezzasadnego w całości,

- art. 635 kc przez jego błędną wykładnię i w konsekwencji jego niezastosowanie przez błędne przyjęcie, że powód nie odstąpił skutecznie od Umowy z dnia 23 marca 2007r. z uwagi na upływ terminu do wykonania dzieła,

- art. 644 kc przez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, że powód nie odstąpił skutecznie od Umowy z dnia 23 marca 2007r. pomimo, że dzieło nie zostało ukończone przez pozwaną, a powód rozliczył się z pozwaną za wykonane prace.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 334500 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia 6 czerwca 2010r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa według norm przepisanych, zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa według norm przepisanych. Skarżący ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi pierwszej oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona. Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne dokonane w sprawie przez Sąd Okręgowy, czyniąc je jednocześnie podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Sąd I instancji, w wyniku prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego, ustalił wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, które znajdowały odzwierciedlenie w całokształcie zaferowanego przez strony materiału dowodowego. Dokonując zaś oceny tak zebranego materiału dowodowego, Sąd ten nie naruszył reguł swobodnej oceny dowodów, wyznaczonych treścią przepisu art. 233 § 1 k.p.c., a w szczególności zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Podkreślić przy tym trzeba, iż ustalenia faktyczne, dokonane w niniejszej sprawie przez

Sąd Okręgowy, nie były również kwestionowane w apelacji. Nadto ustalenia te wynikały przede wszystkim z treści przedłożonych przez strony w toku postępowania dokumentów, których prawdziwość nie była przez żadną z nich podważana. Sąd Okręgowy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym z którego bezsprzecznie wynika, że termin wykonania umowy nie został dotrzymany, za co winę ponosi pozwana, dokonał błędnej subsumpcji przepisów prawa materialnego przyjmując, że odstąpienie od umowy przez powoda było bezskuteczne ze względu na niezastrzeżenie w umowie terminu do którego strony mogły skorzystać z tego prawa, a zatem sprzeczne z bezwzględnie obowiązującym art. 395 § 1kc. Ma rację sąd pierwszej instancji, iż § 15 ust 1 lit c w zw. z § 5 ust 6 nie może być uznany, za spełniający wynikające z art. 395 kc, wymogi umownego prawa odstąpienia, bowiem nie wyznacza on terminu odstąpienia. Regulacja umowy nie pozwala jednak uznać, że strony w § 15 ust 1 lit c w zw. z § 5 ust 6 wprowadziły do nawiązanego stosunku zobowiązaniowego umowne prawo odstąpienia uregulowane przepisem art. 395 kc, zastępując postanowieniami umowy ustawowe prawo odstąpienia. W ocenie Sądu Apelacyjnego klauzulę umowną z § 15 ust 1 lit c w zw. z § 5 ust 6 Umowy łączącej strony należało potraktować jako *lex commissoria* w rozumieniu art. 492 kc. W myśl tego przepisu, jeżeli uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w ściśle określonym terminie wierzyciel może od umowy odstąpić bez wyznaczania dodatkowego terminu (*lex commissoria*), Przenosząc powyższe na grunt spornej umowy należało uznać, że zostały spełnione przesłanki z art. 492 kc:

- strony niewątpliwie wiązała umowa wzajemna,

- w umowie zastrzeżono prawo odstąpienia od umowy na wypadek niewykonania zobowiązania polegającego na wykonaniu opracowań projektowych z powodu okoliczności za które odpowiedzialność ponosi pozwana,

-termin wykonania świadczenia został ściśle określony – przewidziano możliwość odstąpienia od umowy na wypadek nie wykonania dzieła (dokumentacji projektowej) w terminie , tj. w ciągu 60 dni od dnia, kiedy zgodnie z harmonogramem dokumentacja miała zostać przekazana zamawiającemu

Strony dokonały zatem umownej modyfikacji ustawowego prawa odstąpienia od umowy z art. 491 kc, co oznacza, iż wymogi z art. 395 par 1 kc nie mogą mieć zastosowania. *Lex commissoria* nie jest bowiem umownym prawem odstąpienia od umowy, a jedynie umowną modyfikacją ustawowego prawa odstąpienia od umowy w zakresie eliminującym konieczność wyznaczania dodatkowego terminu do wykonania dzieła. W tym stanie oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy należało uznać za skuteczne na gruncie art. 492 kc., dla jego skuteczności nie było konieczne oznaczenie terminu do wykonania prawa odstąpienia. Wskazać jednocześnie należy, że w orzecznictwie SN możliwość powoływania się na art. 492 kc jest oczywista, gdy w umowie stron znajdzie się, tak jak w przedmiotowej sprawie, postanowienie z którego jednoznacznie wynika, że w razie zwłoki jednej ze stron w spełnieniu świadczenia w ściśle oznaczonym terminie, druga będzie uprawniona do odstąpienia od umowy bez konieczności wyznaczania dodatkowego terminu. Przy czym, uznać należało, że z uwagi na podzielny charakter świadczenia pozwanej powód w niniejszej sprawie odstąpił od tej części umowy, która nie została wykonana., a zatem żądanie zapłaty kar umownych jest w pełni uzasadnione. Wysokość kary umownej została wyliczona na kwotę 334500 zł co, stanowi 15 % wynagrodzenia netto za dokumentację projektową ustalonego przez strony na kwotę 2230000 zł.

Na marginesie należy zauważyć, że błędny był pogląd Sądu Okręgowego, iż do odstąpienia od umowy na podstawie art. 635 kc może dojść tylko w sytuacji, gdy termin wykonania umowy jeszcze nie upłynął. Co prawda w oświadczeniu o odstąpieniu od umowy przepis ten nie został powołany przez powoda jako podstawa odstąpienia, ale fakt ten nie wyklucza oceny skuteczności odstąpienia od umowy na gruncie tego przepisu. Zgodnie z art. 635 kc jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je wykończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczania dodatkowego terminu od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła. Sąd Apelacyjny podziela pogląd SN wyrażony w wyroku z dnia 12 stycznia 2012r. (IV CSK 182/11), że dopuszczalne jest odstąpienie przez zamawiającego od umowy o dzieło także po upływie terminu wykonania dzieła.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc, należało zmienić zaskarżony wyrok i zasądzić od pozwanej spółki kwotę 334 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty. Odsetki za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc uwzględniając, iż pozwana w dniu 6 maja 2010r. otrzymała notę księgową z wezwaniem do zapłaty kary umownej w terminie 30 dni.

Kosztami procesu obciążono pozwaną zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 kpc. Mając na uwadze, iż powód korzystał z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych należało pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie nieuiszczoną opłatę od pozwu w wysokości 16725 zł. oraz zasądzić na rzecz SP – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 7200 zł stosownie do przepisu art. 11 ust 3 ustawy z dnia 8 lica 2005r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz § 6 pkt 7 rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję zasądzono od pozwanej Spółki na rzecz SP – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z przepisem § 6 punkt 7 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 wyżej wskazanego rozporządzenia oraz art. art. 11 ust 3 ustawy z dnia 8 lica 2005r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa